

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2011 r. — Amador López przeciwko OHIM (AUTOCOACHING)

(Sprawa T-325/11)

(2011/C 252/83)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Pedro Germán Amador López (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Falcón Morales)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o odnotowanie faktu złożenia niniejszego pisma wraz z załącznikami, a w konsekwencji wniesienia skargi na decyzję o częściowym oddaleniu wydaną przez Drugą Izbę Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 23 marca 2011 r. w sprawie R 1665/2010-2, uznanie skargi za dopuszczalną i stwierdzenie nieważności tej decyzji.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „AUTOCOACHING” (zgłoszenie nr 8.945.362) dla towarów i usług z klas 16, 41 i 45.

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie i błędna wykładnia art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 20 czerwca 2011 r. — T.M.E. przeciwko Komisji

(Sprawa T-329/11)

(2011/C 252/84)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: T.M.E. S.p.A. — Termomeccanica Ecologia (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: C. Malinconico, S. Fidanza i A. Gigliola, avvocati)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 20 kwietnia 2011 r. wykluczającej konieczność wszczęcia w

stosunku do Rumunii postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom w związku z naruszeniem zasad i dyrektyw wspólnotowych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych oraz „Practical Guide to contract procedures financed from the General Budget of the European Communities in the context of external actions”;

— zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania w wysokości 18 955 106 EUR albo w większej lub mniejszej kwocie uznanej za słuszną za szkody poniesione przez TME z powodu naruszenia prawa wspólnotowego popełnionego przez samą Komisję Europejską;

— tytułem żądania ewentualnego — zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania za szkody związane z utratą szansy przez TME w wysokości 3 791 021 EUR albo w większej lub mniejszej kwocie uznanej za słuszną;

— tytułem dalszego żądania ewentualnego — zasądzenie od Komisji Europejskiej odszkodowania za szkodę wynikającą ze zwłoki Komisji Europejskiej w wykonywaniu jej funkcji odpowiadającego całkowitej kwocie wydatków poniesionych przez TME w wysokości 73 044,32 albo w większej lub mniejszej kwocie uznanej za słuszną;

— obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga zmierza do stwierdzenia nieważności pisma Komisji Europejskiej z dnia 20 kwietnia 2011 r., w którym wykluczono konieczność wszczęcia w stosunku do Rumunii postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom w związku z naruszeniem zasad i dyrektyw wspólnotowych w dziedzinie udzielania zamówień publicznych oraz „Practical Guide to contract procedures for UE external action” [praktycznego przewodnika dotyczącego procedur udzielania zamówień w ramach działań zewnętrznych UE (zwanego dalej „PG”)] przyjętych przez samą Komisję oraz do uzyskania odszkodowania za szkody spowodowane przez instytucję wspólnotową przy wykonywaniu jej funkcji.

Na poparcie swych żądań skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych PG oraz traktatów lub reguły prawnej związanej z ich stosowaniem.

Skarżąca twierdzi, że wydając zaskarżoną decyzję Komisja Europejska nie wyśtosowała uzasadnionej opinii w przedmiocie oczywistych i poważnych nieprawidłowości wskazanych w postępowaniu przetargowym dotyczącym projektu „Bucharest Wastewater Treatment Plant Rehabilitation: Stage I ISPA 2004/RO/16/P/PE/003-03” i nie wszczęła w konsekwencji w stosunku do Rumunii postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom cofając ponadto udzielone w ramach omawianego przetargu wspólnotowe środki finansowe.

2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, GP oraz przeinaczenia okoliczności faktycznych.

Skarżąca utrzymuje również, że zaskarżony akt jest wadliwy, ponieważ w skutek przeinaczenia okoliczności faktycznych będących przedmiotem skargi Komisja nie uwzględniła oczywistych naruszeń proceduralnych popełnionych przez Primaria Municipiului Bucuresti. Konkretnie zaś Primaria Municipiului Bucuresti od początku wykluczyła ofertę skarżącą z uwagi na rzekome anomalie natury gospodarczej a następnie, po zorientowaniu się iż popełniła poważne naruszenie podjęła próbę uzasadnienia podjętej już decyzji rzekomymi wadami oferty mającymi naturę techniczną. Ponadto Komisja nie uwzględniła okoliczności, iż skarga zmierzająca do stwierdzenia nieważności umowy nie została rozpatrzona przez rumuński organ sądowy ze względu na rzekomy brak uiszczenia opłaty skarbowej w wysokości 7,3 mln EUR, co bezspornie stanowi drastyczne naruszenie prawa do obrony i zasad wspólnotowych.

3) Zarzut trzeci dotyczący braku zajęcia przez Komisję stanowiska w przedmiocie dalszych zarzucanych naruszeń.

Skarżąca twierdzi ponadto, że w zaskarżonym piśmie Komisja Europejska nie rozważyła innych aspektów, na jakie zwrócono jej uwagę. W szczególności Komisja nie oceniła w żaden sposób okoliczności, iż skarżąca została osądzona w pierwszej instancji przez ten sam sąd, który orzekł, iż jej skarga była niedopuszczalna wydając wyrok, który został następnie zmieniony w apelacji a zatem przez sędziego, który nie był bezstronny i który powinien być zostać wyłączony, co stanowi niewątpliwe i wyraźne naruszenie prawa do obrony, zasad wspólnotowych oraz art. 6 ust. europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Wreszcie jeżeli chodzi o roszczenie odszkodowawcze skarżąca podnosi, iż bierność Komisji tak samo jak brak cofnięcia wspólnotowych środków finansowych udzielonych Rumunii w ramach omawianego projektu spowodowała znaczną szkodę gospodarczą ze względu na brak wykonania umowy objętej zamówieniem publicznym lub utratę szansy jego udzielenia a w każdym razie szkodę wywołaną zwłoką, która zmusiła skarżącą do wszczęcia kosztownego postępowania przed rumuńskimi organami sądowymi.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — Italiana Calzature przeciwko OHIM Vicini (Giuseppe GIUSEPPE ZANOTTI DESIGN)

(Sprawa T-336/11)

(2011/C 252/85)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società Italiana Calzature SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Rapisardi i C. Ginevra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 8 kwietnia 2008 r. wydanej w postępowaniu nr R 0634/2010-2 i w efekcie utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 5 marca 2010 r. dotyczącej sprzeciwu nr 1350711;

— obciążenie OHIM całością kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: VICINI S.p.A.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „GIUSEPPE” (zgłoszenie nr 6513386) dla towarów i usług należących do klas 18 i 25

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Słowny wspólnotowy znak towarowy „ZANOTTI” (nr 244277) dla towarów należących do klasy 25 i graficzny włoski znak towarowy zawierający element słowny „Zanotti” dla towarów należących do klas 18 i 25

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie sprzeciwu w całości

Podniesione zarzuty: Błędna interpretacja i błędne zastosowanie art. 8 ust. 2 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego.

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2011 r. — Italiana Calzature przeciwko OHIM Vicini (Giuseppe BY GIUSEPPE ZANOTTI)

(Sprawa T-337/11)

(2011/C 252/86)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Società Italiana Calzature SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Rapisardi i C. Ginevra)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Vicini SpA (San Mauro Pascoli, Włochy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej z dnia 8 kwietnia 2008 r. wydanej w postępowaniu nr R 0918/2010-2 i w efekcie utrzymanie w mocy decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 30 kwietnia 2010 r. dotyczącej sprzeciwu nr 992653;

— obciążenie OHIM całością kosztów postępowania.